

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z, d.d. 6 November 1925 tegen de uitspraak van den Inspecteur der directe belastingen te Y op zijn verzoek om ontheffing op zijn aanslag in de inkomstenbelasting, belastingjaar 1924/25, gemeente Z;

Gezien het overlegde verzoekschrift en de uitgebrachte berichten,

Gehoord: den Inspecteur voornoemd,

Overwegende dat het beroepschrift tijdig is ingekomen;

Overwegende dat de Secretaris van den Raad in de Vergadering verklaart op 26 November 1926 aan den reclamant te hebben toegezonden de in art. 13 van de wet van 19 December 1914, Stbl. No 564, bedoelde kennisgeving, inhoudende, dat hij gelegenheid heeft in de vergadering van heden desverlangende zijn beroep mondeling toe te lichten;

Overwegende dat reclamant werd aangeslagen naar een belastbaar inkomen van f. 8600,--, welke aanslag na reclame werd gehandhaafd, en dat hij in het beroepschrift verzoekt het belastbaar inkomen te willen vaststellen op f. 4295,60;

Overwegende dat de Inspecteur in zijne uitspraak op het tegen den opgelegden aanslag ingezonden bezwaar heeft overwogen:

“dat reclamant op grond van artikel 74 der wet op de inkomstenbelasting 1914 overlegging is gevraagd van de afrekening of een door hem gewaarmerkt afschrift der afrekening van den notaris, in 1923 ontvangen wegens door hem notaris voor de Erven A verhuurde of verkochte veenputten;

dat reclamant bij een schrijven van 19 Oktober 1925 mededeelt gewetensbezwaren te hebben deze afrekening aan de administratie te doen toekomen;

dat door reclamant alzoo niet, althans niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge art. 74 der wet, zoodat de aanslag wordt gehandhaafd, daar niet gebleken is, dat en in hoever hij onjuist is en op die gronden aanslag heeft gehandhaafd;

Overwegende dat de reclamant daartegen in zijn beroepschrift aanvoert; dat hij een behoorlijke aangifte heeft ingeleverd en den Inspecteur onder breede motivering heeft medegedeeld, waarom de verkoopsom van den door hem verkochten veengrond geheel onbelast is in de inkomstenbelasting, zoodat deze enkel een bestanddeel van zijn vermogen uitmaakt en ingevolge artikel 44 sub 1 der wet niet behoeft te worden aangegeven, en dat uit den aard der zaak dit vermogensbestanddeel begrepen is in de aangifte voor de Vermogensbelasting, dat de verplichting die hem bij artikel 74 der wet is opgelegd, daarin bestaat, dat hij den Inspecteur desgevraagd inzage had moeten verleen van boeken of ander bescheiden die tot staving zijner beweringen hadden kunnen dienen;

dat tot staving zijner beweringen heeft kunnen dienen het geschrift van de hand van X getiteld “de verkoopsom van grond, in casu van veengrond enz”.; dat de afrekening of een door hem gewaarmerkt afschrift der afrekening, van den notaris in 1923 ontvangen wegens door hem, notaris, voor de erven A verkochten veengrond, niet kon dienen tot staving eener bewering, dat meergenoemde verkoopsom onbelast is in de inkomstenbelasting, en dat mitsdien voor hem geen verplichting bestond zoodanig geschrift over te leggen;

dat door hem de volgens hoofdstuk VIII vereischte aangifte is gedaan en in geenerlei opzicht is te kort gedaan aan een verplichting ingevolge artikel 74 der wet, zoodat artikel 75 der wet geen toepassing kan erlangen;

dat de Inspecteur, die zijne uitspraak niet voldoende met redenen heeft omkleed, mitsdien artikel 76 der wet heeft geschonden, dat de bezwaren, die hij wijders bij den Raad wenscht te berde te brengen dezelfde zijn als die in zijn bezwaarschrift aangevoerd;

Overwegende dat de Inspecteur in zijn vertoogschrift daartegen aanvoert: dat voor de vaststelling van den aanslag aan reclamant werd gevraagd te willen opgeven de opbrengst van de verhuurde veenputten over 1923, zulks op grond van de bepalingen neergelegd in artikel 70 eerste lid der wet op de inkomstenbelasting 1914, aan welk verzoek reclamant niet voldeed;

dat de aanslag werd opgelegd naar een geschat inkomen, hetwelk zonder de hulp en toelichting van reclamant moest worden bepaald, dat reclamant tegen dien aanslag bezwaren inbracht, en dat wederom, thans op grond van

artikel 74 der wet, overlegging gevraagd werd van de afrekening of van een gewaarmerkt afschrift der afrekening van den notaris in 1923 ontvangen wegens door hen notaris voor de Erven A verhuurde of verkochte veenputten, dat reclamant mededeelde gewetensbezwaren te hebben deze afrekening aan de administratie te doen toekomen;

dat hij alzoo niet voldeed, althans niet volledig voldeed, aan de verplichting bedoeld in meergenoemd artikel 74, zoodat de aanslag moest worden gehandhaafd, daar overigens niet was gebleken, dat en in hoever de aanslag onjuist was;

dat reclamant meent, dat die afrekening niet kan zijn een bescheid, dat tot staving zijner beweringen kan dienen, dat hij dit echter niet te beoordeelen hoeft, omdat de beoordeeling daarvan geheel ligt aan hem, die over den aanslag hoeft recht te doen;

dat op grond van artikel 80, eerste lid, der wet ook de Raad den aanslag zal moeten handhaven, tenzij alsnog blijkt, dat en in hoever de aanslag onjuist is;

Overwegende dat de reclamant nader schriftelijk aan den Raad mededeelt;

dat zijne beweringen bezwaarlijk afhankelijk kunnen zijn van een afrekening van den notaris, omdat de eenige persoon die ooit voor hem veengrond heeft verkocht notaris B te Z is, die hem nog nimmer een afrekening van door hem voor hem verkochten veengrond heeft gegeven, aangezien hij in November van elk jaar den notarisklerk stuurt met het bedrag der verkoopsom, die, op een zoogenaamd kattedelletje, hetwelk echter nimmer wordt bewaard, het bedrag heeft gespecificeerd;

dat notaris B bereid zal zijn een afrekening, als door den Raad van Beroep mocht worden gewenscht, aan hem te doen toekomen, dat hij de vordering op den notaris ter zake van verkochte veengrond steeds opgeeft voor de vermogensbelasting, zoodat de Inspecteur der Registratie alle gegevens zoude kunnen verstrekken;

Overwegende dat X onder dagteekening van 1 December 1926 verwijst naar een op 1 Juli 1926 aan den Raad door notaris B ingezonden verklaring, gedagteekend eveneens op 1 Juli 1926 en luidende: "Ondergeteekende B notaris te Z verklaart, dat door de familie A te Z ter zake van in 1922 verkochte en in 1923 afgeveende strooken veengrond is ontvangen een

bedrag van f. 11065,-- (onder aftrek van f. 155,-- voor kosten van verkoop) get: B”;

Overwegende dat de artikelen 70 en 74 van de wet op de inkomstenbelasting 1914 den Inspecteur de bevoegdheid geven hem, die een aangifte heeft gedaan uit te noodigen om schriftelijk of mondeling nadere inlichtingen te geven en om bij de behandeling van een bezwaarschrift, inzage te vragen van boeken of bescheiden, die tot staving van de beweringen van reclamant kunnen dienen, terwijl artikel 75 dier wet den Inspecteur voorschrijft – indien niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge art. 70 of 74 der wet - den aanslag te handhaven, zoo niet is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is;

Overwegende dat reclamant bij zijn weigerend antwoord niet heeft beweerd, dat hij niet in het bezit was van de gevraagde bescheiden, maar heeft aangevoerd, dat hij gewetens bezwaren had deze over te leggen, aangezien naar zijn oordeel de overlegging daarvan voor den Inspecteur van geen belang was, waardoor hij niet voldeed aan de verplichtingen in de artikelen 70 en 74 aan belastingplichtigen opgelegd;

Overwegende dat artikel 80 der wet den Raad van Beroep voorschrijft, indien niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge art. 70 en 74 der wet, den aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld te handhaven, zoo niet aan hem is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is;

Overwegende dat uit de bovenaangehaalde verklaring van notaris B, van hoeveel belang die ook voor den Inspecteur had kunnen zijn op het oogenblik, dat hij den aanslag moest vaststellen, op dit oogenblik de onjuistheid van den aanslag niet kan blijken;

Overwegende dat daaruit volgt, dat er voor den Raad niets anders overblijft dan den aanslag te handhaven;

Besluit reclamant ongegrond te verklaren in zijn beroep, de bestreden uitspraak van den Inspecteur voornoemd en aan reclamant.

ASSEN, 6 December 1926

Aangeteekend verzonden
den 13 Januari 1927
Aan den belanghebbende te Z

DE RAAD VAN BEROEP VOORNOEMD,
(geteekend) G.M. Doornbos, Voorzitter.
(geteekend) Lunsingh Meijer, Secretaris.
VOOR AFSCHRIFT
De Secretaris,